Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Zaharia

(s.v. 5 septembrie / s.n. 18 septembrie)

Sfântul prooroc Zaharia, tatăl Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan (s.v. 5 septembrie / s.n. 18 septembrie):

https://www.academia.edu/44118598/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Zaharia_tat%C4%83l_Merg%C4%83torului_%C3%AEnainte_%C5%9Fi_Botez%C4%83torului_Ioan_5_septembrie_

https://archive.org/details/sfantul-prooroc-zaharia-tatal-mergatorul

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-pr-zaharia/238547024

***

Materiale despre Sfântul prooroc Zaharia şi al dreptei Elisabeta, părinţii Sfântului prooroc Ioan Botezătorul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-pr-Zaharia-si-Elisabeta

https://archive.org/details/@steaemy?query=Zaharia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Zaharia

&&&

Troparul Sfântului prooroc Zaharia, glasul al 4-lea: Cu haina preoţiei fiind îmbrăcat, înţelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviinţa preoţiei, ai adus, Sfinte Zaharia. Şi ai fost luminător şi văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, prea înţelepte. Şi cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea proorocului Tău lăudând-o, mă rog să-mi ajute darul Duhului cu mijlocirea ta, grăind: să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflându-se viaţa ta fără prihană, ai fost împodobit cu podoaba preoţiei şi cu razele cele luminoase ale proorociei, grăitorule de cele dumnezeieşti, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După Lege fiindu-ţi capul luminat cu cunună, Sfinte Zaharia, ca un arătător de cele sfinte, grăiai: să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind îmbrăcat cu haina cea lungă până la picioare, ca Aaron ai însemnat pe Fecioara care a odrăslit din rădăcina lui Iesei; pe Ceea ce a purtat în pântece pe Mântuitorul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când aduceai tămâia cea obişnuită, arhiereule, atunci ai primit făgăduinţa naşterii Înaintemergătorului.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mirul sfinţeniei te-a uns ca să fii preot ca Aaron. Pentru aceea, te-ai învrednicit de vederea Îngerului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântul Zaharia a născut pe Ioan Înaintemergătorul, pentru a vesti lumii zorile Tale, Soarele cel înţelegător, Mântuitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptează viaţa şi traiul meu, Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce ai luminat casa lui Zaharia.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Proorocul Tău, Stăpâne, cu credinţă a slujit Ţie după însemnările Legii şi s-a învrednicit a vedea cu cunoştinţă adevărul darului.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe lângă lumina cea mai întunecoasă, ai primit lumina cea mai luminată, prea fericite, căci pe lângă Lege, ţi s-a adăugat şi harul cu adevărat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiescul Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu a binevestit ţie, fericite, pe glasul şi Înaintemergătorul Cuvântului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aflându-te pe tine, Fecioară, sălăşluire curată Ziditorul lumii, S-a sălăşluit întru tine, Cel ce a dezlegat nerodirea Elisabetei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă strigăm Ţie, Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe capul tău, proorocule, s-a pus coroană care avea pecete semnul darului, mărite.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se bucură zidirea, arhiereule, că tu ai odrăslit pe propovăduitorul pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cinste ţi-ai săvârşit viaţa, căci toate poruncile Domnului le-ai săvârşit împreună cu Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limba ta s-a îndreptat către laude, grăitorule de Dumnezeu; căci pe cea neispitită de nuntă ai văzut-o purtând în pântece.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce slujea în umbra Legii, s-a arătat propovăduitor şi al darului; căci s-a învrednicit a vedea Întruparea Ta, Mântuitorul nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu engolpionul judecăţilor, ai primit pe Cuvântul cel veşnic, care S-a îmbrăcat cu Trup, preotule Zaharia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un preot şi slujitor vrednic de laudă, mergând înăuntrul Templului te-ai văzut vorbind cu Dumnezeu, tăinuitorule de Dumnezeu insuflate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscută ai fost de proorociţa Elisabeta, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, că porţi în pântece pe Mântuitorul, Cuvântul Cel fără de început.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Proorocul şi preotul Celui Preaînalt, Sfântul Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioşi hrănind şi băutura dreptăţii amestecând pentru toţi. Pentru că s-a sfârşit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când a ieşit din cea stearpă Glasul celui ce strigă, a dezlegat legăturile limbii tale, Sfinte Zaharia şi a grăit: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Născutu-s-a din nerodire prietenul Mirelui, Înaintemergătorul, vestind mai înainte aievea naşterea Fecioarei, celor ce cu credinţă cântă: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul te-ai făcut, Sfinte Zaharia, organ dumnezeiesc al Duhului, de trei ori fericite şi pe fiul tău l-ai numit mai înainte prooroc, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzându-te Sfântul prooroc Zaharia pe tine, Fecioară, că eşti plinirea Legii, te-a cunoscut a fi Capul a toată proorocia şi a grăit: Binecuvântat este, Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, cel ce S-a prea mărit...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai prooroc al adevărului, căci Ioan Înaintemergătorul, fericite ierarhe, a gătit căile lui Hristos, pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grăind ritoriceşte, ai binecuvântat pe Stăpânul, cel ce ne-a dat nouă mântuire, pe Domnul măririi, care a răsărit din David cu Trup; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De mari daruri te-ai învrednicit, arătătorule de cele dumnezeieşti, născând pe Înaintemergătorul, care este mai presus de toţi proorocii, cel ce laudă pe Domnul şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ierarhul şi propovăduitorul de Dumnezeu, Zaharia cu bucurie se închină Maicii şi Fecioarei, care purta pe Domnul zidirii; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm lui Dumnezeu, cântându-i şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul, cel ce S-a prea mărit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc a arătat lui Moise, Taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplutu-te-ai de insuflarea Mângâietorului şi ai început a binecuvânta pe Domnul, sfinţite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, fericite.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând plinirea cuvintelor Arhanghelului, grăitorule de Dumnezeu prea lăudate, îndată ţi-ai mişcat limba spre binecuvântare.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca şi cum ai fi proorocit, fiind plin de Duh, ai zis: milostivindu-Se Ziditorul către cei pierduţi, lămurit şi-a adus aminte de legământul făcut cu Avraam.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobitu-te-ai cu cununile chinuirii şi cu ale preoţiei şi cu lumina proorociei, Sfinte Zaharia şi te-ai împărtăşit de mărirea cea mai bună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti sălăşluire Luminii, Fecioară, luminează sufletul meu, cel întunecat de patimi şi mă miluieşte de întunericul cel mai din afară cu rugăciunile tale.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei mântuiţi prin tine, cu Cetele cele fără de trup mărindu-te pe tine.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cu sfinţenie după Lege slujind lui Dumnezeu, Sfinte Zaharia şi proorocind că din Fecioară Se va Întrupa Hristos prin Duhul Sfânt, te-ai arătat lumii stâlp de lumină, răsărind din înălţimea dreptăţii, care luminează toată lumea şi îndreptează spre calea păcii picioarele noastre, precum ai zis; pe Cel ce mântuieşte neamul nostru.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe fiul lui Varahia să-l fericim acum, căci Legea mai înainte prin cântare a vestit-o ziua şi noaptea, Sfântul Zaharia cel drept, slujind Celui dintru Înălţime, Dumnezeului tuturor, precum a zis în psalmi marele între prooroci David, luându-şi sfârşitul prin sânge, a fost înjunghiat şi jertfit ca un miel, prinos deplin fiind primit spre aducere Mântuitorului sufletelor noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

De Dumnezeu dăruită, Preacurată binecuvântată, roagă-te neîncetat împreună cu Puterile cele de sus, cu proorocii şi cu toţi sfinţii pentru noi, Celui ce S-a născut din tine, pentru milostivirea îndurărilor, ca să ne dea nouă îndreptare mai înainte de sfârşit, curăţire păcatelor şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu tainã luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cu Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, Fecioară, fiind păziţi de-a pururea, gonim năpădirile şi meşteşugirile demonilor, lăudându-te pe tine, Cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi cu dragoste te fericim toate neamurile, prea curată, precum ai proorocit. Pentru aceea, dăruieşte-ne nouă iertare de păcate prin rugăciunile tale.

***

Sfântul prooroc Zaharia a fost fiul lui Varahie, preotul din Legea veche, având femeie din fiicele lui Aaron pe Elisabeta, sora Anei, maica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Mărturiseşte de dânşii Sfânta Evanghelie că se aflau întru toate faptele bune, petrecându-şi calea vieţii fără prihană. Au fost, zice, amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile şi dreptăţile fără de prihană, iar dovadă a vieţii celei cinstite este Sfântul Ioan cinstitul şi slăvitul prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului. Scris este că ***"din rodurile lor îi veţi cunoaşte"***, că şi rodul pomului celui bun nu este rău, ca să se împlinească ceea ce s-a zis: ***"Dacă rădăcina este sfântă, apoi sfinte sunt şi ramurile".*** Ramura cea sfântă, Ioan a crescut din rădăcina sfântă.

Acest Sfânt Zaharia, tatăl Înaintemergătorului, a fost preot în Ierusalim pe vremea împărăţiei lui Irod, fiind din neamul lui Avia, care a avut rândul săptămânii a opta.

Iar despre rânduri, se povesteşte că împăratul David, văzând că se înmulţise seminţia lui Aaron într-aşa de mare număr, încât nu era cu putinţă ca toţi să slujească împreună în Biserică, a împărţit-o pe ea în douăzeci şi patru de rânduri sau de cete, ca unii după alţii să slujească toţi ţinându-şi săptămâna în biserică. Şi au ales dintre dânşii în fiecare ceată să aibă preotul său mai mare. Deci fiecare ceată avea preoţi mai mult de cinci mii. Iar ca să nu fie între dânşii ceartă, care

preot cu ceata sa va ţine întâia săptămână, care a doua, care a treia până la douăzeci şi patru, aruncau sorţi şi după sorţi primea rândul său. Şi s-a ţinut o rânduială ca aceasta până la venirea Mântuitorului care este legea cea nouă, pentru că preotul fiecărei seminţii îşi avea rândul său, după soarta strămoşului său.

Deci a ieşit al optulea sorţul părintelui Avia, din a cărui seminţie a fost născut Sfântul Zaharia şi acesta ţinea al optulea rând al slujbei în biserică, fiind mai mare peste preoţii seminţiei sale.

Când slujea el în rândul săptămânii sale înaintea lui Dumnezeu, după datoria preoţiei a trebuit să tămâieze intrând în biserica Domnului, fiind adunată la rugăciune mulţime de popor. Şi iată, i s-a arătat lui îngerul Domnului, stând în partea dreaptă a altarului tămâierii. Văzându-l Zaharia s-a temut, dar îngerul a alungat frica de la dânsul, zicându-i: "Nu te teme, Zaharie!" Şi l-a mângâiat, spunându-i că rugăciunea lui este bineprimită înaintea lui Dumnezeu şi a plecat pe Dumnezeu spre milă şi a cercetat pe Elisabeta, femeia lui, dezlegându-i ei legăturile nerodirii, fiind stearpă şi dându-i să nască fiu pe Ioan, cel de un nume cu darul, care prin naşterea sa a făcut bucurie nu numai părinţilor, ci şi la multe popoare. Mulţi se vor bucura de naşterea lui.

Îngerul a vestit lui Zaharia că fiul său va fi mare înaintea Domnului, nu cu creşterea trupului, ci cu a duhului. Că atât de înfrânat şi de postitor a fost, încât chiar cuvântul lui Dumnezeu a mărturisit spre dânsul: ***"A venit Ioan Botezătorul nici pâine mâncând şi nici vin bând. Şi se va umple de Duhul Sfânt din pântecele maicii sale şi pe mulţi din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeul lor. Acela va fi mergător înaintea lui Hristos, cu Duhul şi cu puterea lui Ilie, aducând Domnului popor desăvârşit".***

Acestea toate auzindu-le Zaharia, se mira şi nu credea cele ce se grăiau de vreme ce Elisabeta era neroditoare şi amândoi erau bătrâni de ani. Şi a zis către înger: ***"După ce voi cunoaşte aceasta? Pentru că eu sunt bătrân şi femeia mea trecută în zilele ei". Şi răspunzând îngerul, i-a zis lui: "Eu sunt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu şi sunt trimis să grăiesc către tine şi să-ţi vestesc ţie aceasta. Şi, iată, vei fi mut şi nu vei putea grăi până la ziua în care se vor plini acestea, fiindcă nu ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor".***

Zăbovind Zaharia în altar, într-o vorbire ca aceasta cu îngerul, oamenii cei ce aşteptau în biserică se minunau. Ieşind, Zaharia le făcu semn că era mut şi poporul a cunoscut că preotul a văzut vedenie în biserică. Apoi, săvârşindu-şi slujba, Zaharia s-a întors la casa sa, pe care o avea în partea muntelui, la Hebron, cetatea

Iudeei. Pentru că acea cetate era una dintr-acelea care căzuse în partea sorţului Iudei. (Luca 1).

După aceasta, împlinindu-se vestirea îngerească şi născându-se Ioan din cea neroditoare, când Zaharia i-a scris numele pe tăbliţă, îndată i s-a deschis gura lui şi i s-a dezlegat limba şi grăia, binecuvântând pe Dumnezeu. Şi umplându-se de Duhul Sfânt, a proorocit, zicând: ***"Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israel, că a cercetat şi a făcut izbăvire poporului Său şi a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugii sale, precum a grăit prin gura Sfinţilor celor din veac prooroci ai lui. Şi tu, pruncule, prooroc al Celui Prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui".***

Iar când s-a născut Domnul nostru Iisus Hristos în Betleem, venind magii de la răsărit spuseră lui Irod de Împăratul cel de curând născut. Atunci Irod, trimiţând ostaşi în Betleem, ca să ucidă acolo pe toţi pruncii, şi-a adus aminte şi de Ioan, fiul Zahariei, de care ştia bine. Căci auzise el de toate cele ce se întâmplase în vremea naşterii lui Ioan, pentru că a cuprins frică pe toţi cei ce locuiau împrejur şi în toată partea cea de la munte a Iudeei se spuneau acele lucruri de mirare şi i s-au spus chiar şi lui Irod. Şi toţi cei ce auzeau îşi ziceau în inimile lor: ***"Oare ce va să fie pruncul acesta?"*** Aducându-şi aminte în acea vreme Irod de Ioan, a zis întru sine: "Nu cumva acela va fi împăratul Iudeei?" Gândind să-l ucidă pe el, a trimis într-adins ucigaşi la casa lui Zaharia, dar n-au aflat trimişii pe Sfântul Ioan, pentru că începându-se în Betleem acea fără de Dumnezeu ucidere de prunci, glasul şi ţipetul s-au auzit în Hebron, cetatea Iudeei, că nu era aşa departe şi pricina ţipetului aceluia s-a ştiut.

Şi, îndată, Sfânta Elisabeta, apucând pe pruncul Ioan care avea atunci un an şi jumătate, a fugit în munte. Iar Sfântul Zaharia era atunci în Ierusalim, slujind după obicei în biserică, în rândul săptămânii sale, care în acea vreme îi căzuse. ***Deci, ascunzându-se Elisabeta în munte, se rugă cu lacrimi lui Dumnezeu ca s-o apere pe ea şi pruncul.*** Când a văzut de sus pe ostaşi cu dinadinsul căutând-o şi apropiindu-se, a strigat către muntele cel de piatră care era acolo: ***"Munte al lui Dumnezeu, primeşte pe maica cu pruncul!" Şi îndată s-a desfăcut muntele şi a primit-o pe ea înăuntrul său şi a ascuns-o de ucigaşii cei ce o căutau.*** Ostaşii, neaflând pe cea căutată, s-au întors deşerţi la cel ce i-a trimis pe ei.

Atunci Irod a trimis la Zaharia în biserică, zicând: "Dă-mi mie pe fiul tău Ioan". Iar Sfântul Zaharia a răspuns: "Eu acum slujesc Domnului Dumnezeului lui Israel, iar pe fiul meu nu-l ştiu unde este".

Iar Irod, mâniindu-se, a trimis la dânsul a doua oară şi a poruncit, de nu-şi va da Zaharia fiul, apoi să-l ucidă chiar pe el. Şi s-au dus nişte ucigaşi sălbatici ca fiarele, sârguindu-se să-şi săvârşească porunca şi ziceau cu mânie către preotul lui Dumnezeu: "Unde ai ascuns pe fiul tău? Dă-ni-l nouă, că porunceşte împăratul. Iar de nu ne vei da fiul, apoi tu însuţi vei muri".

A răspuns Sfântul Zaharia: "Voi veţi ucide trupul, iar Domnul va primi sufletul meu".

Şi îndată ucigaşii repezindu-se, după porunca lui Irod, l-au ucis pe el între templu şi altar. Iar sângele lui care s-a vărsat pe marmură s-a închegat şi s-a făcut ca piatra spre mărturie lui Irod şi spre veşnica lui osândire.

Iar Elisabeta, acoperindu-se de Dumnezeu, petrecea în muntele cel ce se desfăcuse împreună cu Ioan, unde, după dumnezeiasca poruncă, li se făcuse peşteră şi curgea izvor de apă. Şi a crescut un finic deasupra peşterii, plin de roade. Când era vreme de mâncare, se pleca pomul acela jos, dându- şi spre mâncare rodul său, apoi iar se ridica în sus.

După patruzeci de zile de la uciderea lui Zaharia, Sfânta Elisabeta, mama Înainte-Mergătorului, şi-a dat sfârşitul în aceeaşi peşteră. Iar Sfântul Ioan a fost hrănit de un înger până la creşterea lui şi l-a păzit în pustie, până la ziua arătării sale către Israel.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan)